

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINĖS ADVOKATĖS
ELEANOR SHARPSTON IŠVADA,
pateikta 2013 m. gegužės 16 d.¹

Byla C-120/12
P Byla C-121/12
P Byla C-122/12 P

Bernhard Rintisch
prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

„Apeliacinis skundas — Bendrijos prekių ženklas — Protestas — Ankstesnio prekių ženklo egzistavimo ir galiojimo įrodymai — Įrodymai ir vertimai, pateikti pasibaigus VRDT nustatytam terminui — Apeliacinės tarybos diskrecija“

1. Šiose trijose bylose apeliaciniai skundai pateikti dėl trijų Bendrojo Teismo sprendimų, kurie priimti tą pačią dieną, panašiai suformuluoti ir grindžiami tuo pačiu Reglamento Nr. 40/94² 74 straipsnio 2 dalies, taip pat Reglamento Nr. 2868/95 (toliau – Įgyvendinimo reglamentas)³ 20 taisyklės 1 dalies bei 50 taisyklės 1 dalies aiškinimu. Apeliaciniai skundai grindžiami tais pačiais dviem pagrindais.
2. Šiose bylose tas pats prekių ženklų savininkas B. Rintisch protestavo prieš trijų skirtingų prekių ženklų įregistravimą kaip Bendrijos prekių ženklų, remdamasis tuo, kad yra galimybė juos supainioti su tam tikrais prekių ženklais, kurie, B. Rintisch teigimu, priklauso jam. Protestus jis grindė, be kita ko, ankstesniais Vokietijos prekių ženklais. Kad galėtų pareikšti protestą dėl registracijos, jis taip pat turėjo įrodyti tokių ankstesnių prekių ženklų egzistavimą ir galiojimą. Tačiau B. Rintisch per Vidaus rinkos derinimo tarnybos (toliau – VRDT arba Tarnyba) protestų skyriaus nustatytą terminą nepateikė šiam skyriui visų būtinų susijusių įrodymų kartu su atitinkamų dokumentų vertimu į procedūros kalbą, kuri visose bylose buvo anglų kalba. Todėl Protestų skyrius atmetė protestus. Pateikęs apeliaciją B. Rintisch pateikė papildomų dokumentų ir rašytinių įrodymų vertimus. Visose bylose VRDT apeliacinė taryba atsisakė į juos atsižvelgti, remdamasi tuo, kad ji neturi tokios diskrecijos. Bendrasis Teismas atmetė ieškinius, pareikštus dėl šių Apeliacinės tarybos sprendimų.
3. Šiais apeliaciniais skundais Teisingumo Teismo prašoma išaiškinti, ar Bendrasis Teismas suklydo, kai konstatavo, kad Apeliacinė taryba neturi diskrecijos atsižvelgti į ankstesnių prekių ženklų egzistavimo ir galiojimo įrodymus bei į rašytinių įrodymų vertimus, pateiktus pasibaigus Protestų skyriaus nustatytam terminui.

1 — Originalo kalba: anglų.

2 — Nors iš dalies pakeistas 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) (toliau – Reglamentas Nr. 40/94) buvo panaikintas ir pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1) (toliau – Reglamentas Nr. 207/2009), tuo metu, kai B. Rintisch pareiškė protestus ir kai vėliau vyko kiti svarbūs įvykiai, susiję su šiomis trimis bylomis, galiojo Reglamentas Nr. 40/94. Bet kuriuo atveju iš esmės Reglamente Nr. 207/2009 tėra susistemintas Reglamentas Nr. 40/94 su pakeitimais. Šiose bylose nagrinėjamos Reglamento Nr. 40/94 nuostatos išliko nepakeistos.

3 — 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2868/95, skirtas įgyvendinti Reglamentą Nr. 40/94 (OL L 303, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189), iš dalies pakeistas, be kita ko, 2005 m. birželio 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1041/2005 (OL L 172, p. 4).

ES prekių ženklų teisė

4. Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnyje „Protestas“ numatyta:

„1. Per tris mėnesius nuo paraiškos Bendrijos prekių ženklui paskelbimo dienos, remdamiesi tuo, kad 8 straipsnio⁴ pagrindu prekių ženklas negali būti įregistruotas, šie asmenys gali paduoti protestą dėl prekių ženklo įregistravimo:

<...>

3. Protestas privalo būti paduotas raštu ir turi būti nurodomi jo pagrindai. <...> Per Tarnybos nustatytą laiką protestą pareiškęs asmuo savo teiginiams paremti gali pateikti faktus, įrodymus ir argumentus.“

5. 74 straipsnyje, kuriame reglamentuojamas „Faktų nagrinėjimas tarnybos iniciatyva“, numatyta:

„1. Procedūrų metu Tarnyba faktus nagrinėja savo iniciatyva; tačiau procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinų pagrindų atveju Tarnyba nagrinėja tikrai šalių nurodytus faktus, įrodymus bei argumentus bei siekiamą reikalavimų patenkinimo būdą.

2. Tarnyba gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku.“

6. Įgyvendinimo reglamente išdėstytos taisyklės, reikalingos reglamentui įgyvendinti⁵. Jos „turėtų garantuoti dėl prekių ženklo Tarnyboje atliekamų procesinių veiksmų sklandumą ir efektyvumą“⁶.

7. 18 taisyklėje aprašyta su priimtinu protestu⁷ susijusių procesinių veiksmų pradžia:

„1. Jei, remiantis 17 taisykle, nustatoma, kad protestas yra priimtinas, Tarnyba nusiunčia šalims pranešimą, informuodama jas apie tai, kad su protestu susiję procesiniai veiksmai pradedami praėjus dviem mėnesiams nuo pranešimo gavimo. <...>

<...>“

8. 19 taisyklėje numatyta:

„1. Tarnyba suteikia protestą reiškiančiai šaliai galimybę per jos nustatytą laiką <...> pateikti jos protestą pagrindžiančius faktus, įrodymus ir argumentus arba papildyti jau anksčiau pateiktus pagal 15 taisyklės 3 dalį.

2. Per 1 dalyje nurodytą laikotarpį protestą reiškianti šalis pateikia faktus, įrodymus ar [argumentus] apie ankstesnio ženklo arba ankstesnės teisės egzistavimą, galiojimą bei apsaugos apimtį, o taip pat įrodymą, pagrindžiantį [jos] įgaliojimus pateikti protestą. Protestą reiškianti šalis pateikia šiuos įrodymus:

a) jei protestas grindžiamas prekių ženklu, kuris nėra Bendrijos prekių ženklas – jo padavimo arba įregistravimo įrodymus pateikiant:

<...>

4 – 8 straipsnyje numatyti santykiniai atsisakymo registruoti prekių ženklą pagrindai.

5 – Žr. Įgyvendinimo reglamento penktą konstatuojamąją dalį.

6 – Žr. Įgyvendinimo reglamento šeštą konstatuojamąją dalį.

7 – 17 taisyklėje nurodyti protesto pripažinimo nepriimtini pagrindai. Tokie pagrindai yra: protesto padavimo mokesčio nesumokėjimas, protesto nepadavimas laiku, protesto motyvų nenurodymas, neaiškus ankstesnio prekių ženklo arba ankstesnės teisės, kuriais protestas grindžiamas, nurodymas, pagal 16 taisyklės 1 dalį reikalaujamo vertimo nepateikimas, 15 taisyklės nuostatų nesilaikymas.

- ii) jei prekių ženklas įregistruotas – atitinkamo registracijos liudijimo arba tam tikrais atvejais paskutiniojo pratęsimo liudijimo kopiją, rodančią, kad prekių ženklo apsaugos terminas yra ilgesnis nei nurodytas 1 dalyje, bei visus jo pratėsimus arba lygiaverčius dokumentus, išduotus prekių ženklą įregistravusios administracijos;

<...>

3. 1 ir 2 dalyse nurodyta informacija ir įrodymai turi būti pateikti ta kalba, kuria vyksta procesiniai veiksmai, arba turi būti pateiktas vertimas. Vertimas turi būti pateikiamas per dokumento originalo pateikimui skirtą laiką.
4. Tarnyba neatsižvelgia į rašytinę informaciją, dokumentus arba jų dalis, kurie nebuvo pateikti arba nebuvo išversti į procesinių veiksmų kalbą per Tarnybos nustatytą laiką.“

9. 20 taisyklėje „Protesto nagrinėjimas“ numatyta:

- „1. Jei iki 19 taisyklės 1 dalyje nurodyto termino pabaigos⁸ protestą reiškianti šalis neįrodė jos ankstesnio ženklo arba ankstesnės teisės egzistavimo, galiojimo ir apsaugos apimtį, taip pat ir savo teisės pateikti protestą, protestas atmetamas kaip nepagrįstas.
2. Jei protestas neatmetamas pagal 1 dalies nuostatą, apie šalies paduotą protestą Tarnyba praneša pareiškėjui ir paragina jį per Tarnybos nustatytą laiką pateikti savo pastabas.
3. Jei pareiškėjas nepateikia pastabų, sprendimą dėl protesto Tarnyba priima remdamasi turimais įrodymais.
4. Pareiškėjo pateiktos pastabos perduodamos protestą pateikusiai šaliai, kurią Tarnyba, jei mano, kad tai būtina, paragina duoti atsakymą per Tarnybos nustatytą laiką.
5. 18 taisyklės 2 ir 3 dalys taikomos *mutatis mutandis* nuo tos dienos, kuri laikoma su protestu susijusių procesinių veiksmų pradžia.
6. Tam tikrais atvejais Tarnyba gali prašyti šalių pateikti savo pastabas tik konkrečiais klausimais, ir tada vėlesniame procesinių veiksmų etape ji leidžia šaliai iškelti kitus klausimus. Niekada negalima reikalauti, kad Tarnyba praneštų šalims, kokie faktai ar įrodymai galėjo būti pateikti arba nebuvo pateikti.

<...>“

10. 50 taisyklės „Apeliacijų nagrinėjimas“ 1 dalies pirmoje ir trečioje pastraipose numatyta:

„Jei nenustatyta kitaip, apeliacijos nagrinėjimui *mutatis mutandis* taikomos nuostatos, reglamentuojančios to skyriaus, kuris priėmė ginčijamą sprendimą, procesinius veiksmus.

<...>

Kai apeliacija pateikiama dėl Protestų skyriaus sprendimo, Taryba nagrinėja tik tuos apeliacijos faktus ir įrodymus, kurie buvo pateikti per [Protestų] skyriaus pagal Reglamento nuostatas ir šias taisykles nustatytą ar nurodytą laiką, nebent Taryba laikytusi nuomonės, kad, remiantis Reglamento 74 straipsnio 2 dalimi, reikėtų atsižvelgti ir į papildomus arba pridėtinius faktus bei įrodymus.“

8 — Taikoma tik tekstui anglų kalba.

Procedūros VRDT

Byla C-120/12 P

11. 2006 m. kovo 17 d. *Bariatric Europe Inc. SAS* (toliau – *Bariatric*) pateikė paraišką registruoti žodinių prekių ženklą PROTI SNACK kaip Bendrijos prekių ženklą Nicos sutarties⁹ 5, 29 ir 32 klasių prekėms.

12. 2007 m. kovo 9 d. B. Rintisch pareiškė protestą dėl šio ženklo registracijos, remdamasis Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytu pagrindu (galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas). Tarp ankstesnių ženklų, kuriais grindžiamas šis protestas, buvo Vokietijos žodiniai prekių ženklai PROTIPLUS ir PROTI, taip pat Vokietijos vaizdinis prekių ženklas PROTIPOWER.

13. Kartu su protestu B. Rintisch pateikė dokumentus, kuriais siekė įrodyti minėtų ankstesnių ženklų egzistavimą ir galiojimą. Protestų skyriui jis, be kita ko, pateikė: i) registracijos liudijimus, išduotus *Deutsches Patent- und Markenamt* (Vokietijos patentų ir prekių ženklų tarnyba, toliau – DPMA)¹⁰, ir ii) išrašus iš DPMA internetinio registro. Taip pat buvo pateikti registracijos liudijimų originalų vertimai į anglų kalbą, tačiau nebuvo pateikta išrašų iš internetinio registro vertimų.

14. 2007 m. balandžio 26 d. Protestų skyrius pranešė B. Rintisch protestavimo procesinių veiksmų pradžios datą. Jis nurodė, kad reikia pateikti daugiau kaip prieš 10 metų įregistruotų ženklų galiojimo termino pratęsimo liudijimus ir kad ankstesnių prekių ženklų egzistavimas bei galiojimas turi būti įrodytas oficialiais dokumentais, išverstais į procedūros kalbą. Jeigu tokie įrodymai nebūtų pateikti iki 2007 m. rugpjūčio 27 d., pagal Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 1 dalį protestas būtų atmestas nenagrinėtas iš esmės.

15. Praėjus beveik mėnesiui po to, kai baigėsi šis terminas, 2007 m. rugsėjo 25 d. B. Rintisch pateikė VRDT dėl kiekvieno ankstesnio prekių ženklo: i) išrašą iš DPMA internetinio registro ir ii) DPMA pareiškimą, kuriuo patvirtinama, kad prekių ženklų registracijos galiojimo terminas buvo pratęstas iki protesto pateikimo. Jis taip pat pateikė to pareiškimo vertimą į anglų kalbą.

16. 2008 m. kovo 31 d. Protestų skyrius atmetė protestą, nes B. Rintisch per nustatytą terminą neįrodė ankstesnių prekių ženklų, kuriais grindžiamas protestas, egzistavimo ir galiojimo. Pirmiausia, registracijos liudijimų originalų, pateiktų su protestu, nepakako, kad būtų galima įrodyti, jog 2007 m. rugpjūčio 27 d. (VRDT nustatyto termino paskutinę dieną) ankstesni prekių ženklai tebegaliojo. Pagal Vokietijos teisę Vokietijos prekių ženklų apsauga nustoja galioti pasibaigus 10 metų terminui nuo paraiškos pateikimo dienos. Antra, pagal Įgyvendinimo reglamento 19 taisyklės 4 dalį į išrašus iš DPMA internetinio registro negalima atsižvelgti kaip į ankstesnių ženklų registracijos galiojimo termino pratęsimo įrodymus, nes jie nebuvo išversti į procedūros kalbą. Trečia, Protestų skyrius, remdamasis Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 1 dalimi, atsisakė atsižvelgti į dokumentus, pateiktus 2007 m. rugsėjo 25 d., nes jie buvo pateikti per vėlai.

17. 2008 m. gegužės 8 d. B. Rintisch pateikė apeliaciją dėl šio sprendimo. Jis paprašė Apeliacinės tarybos atsisakyti įregistruoti prekių ženklą PROTI SNACK remiantis tuo, kad yra galimybė suklaidinti. Jis nurodė, kad neišversti išrašai iš DPMA registro buvo savaime aiškūs ir jų pakako bent jau įrodyti, kad ankstesnių prekių ženklų PROTIPLUS ir PROTI POWER registracijos galiojimo terminai buvo pratęsti. Jis dar kartą pateikė dokumentus, kuriuos buvo pateikęs Protestų skyriui 2007 m. rugsėjo 25 d., bei jų vertimus ir paprašė Apeliacinės tarybos į juos atsižvelgti.

9 — Peržiūrėta ir iš dalies pakeista 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartis dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklu registruoti.

10 — Šie registracijos liudijimai buvo išduoti 1996 m. kovą, 1996 m. spalį ir 1997 m. kovą.

18. 2008 m. gruodžio 15 d. Apeliacinė taryba apeliaciją atmetė. Ji konstatavo, kad Protestų skyrius, taikydamas Įgyvendinimo reglamento 19 taisyklės 2, 3 ir 4 dalis bei 20 taisyklės 1 dalį, teisingai nusprendė, jog B. Rintisch tinkamai neįrodė ankstesnių prekių ženklų egzistavimo ir galiojimo. Ji pritarė Protestų skyriaus nurodytiems pagrindams, kuriais remdamasis šis nusprendė neatsižvelgti į 2007 m. kovo 9 d. pateiktus registracijos liudijimus (neįrodymas, kad ženklų registracijos galiojimo terminas buvo pratęstas) ir išrašus iš DPMA internetinio registro (vertimo nepateikimas), taip pat į 2007 m. rugsėjo 25 d. pateiktus dokumentus (pavėluotas pateikimas). Be to, ji konstatavo, kad nei Apeliacinė taryba, nei Protestų skyrius neturi diskrecijos pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį atsižvelgti į dokumentus, pateiktus pasibaigus VRDT nustatytam terminui. Apeliacinė taryba pridūrė, kad net jeigu ji turėtų tokią diskreciją, ji nebūtų ja pasinaudojusi B. Rintisch naudai. Pareiškėja nesielgė netinkamai ir neprisidėjo prie to, kad B. Rintisch pateiktų įrodymus pasibaigus nustatytam terminui.

19. 2009 m. vasario 13 d. B. Rintisch apskundė šį sprendimą Bendrajam Teismui.

Bylos C-121/12 P ir C-122/12 P

20. 2006 m. sausio 6 d. *Valfleuri Pâtes Alimentaires SA* (toliau – *Valfleuri*) pateikė paraiškas registruoti žodinius prekių ženklus PROTIVITAL ir PROTIACTIVE kaip Bendrijos prekių ženklus, be kita ko, Nicos sutarties 5, 29 ir 30 klasių prekėms.

21. 2006 m. spalio 24 d. B. Rintisch pareiškė protestus dėl šių abiejų registracijų, remdamasis Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytais pagrindais. Jo protestai buvo susiję su prekėmis, dėl kurių pateiktos paraiškos. B. Rintisch protestai buvo grindžiami, be kita ko, ankstesniais Vokietijos prekių ženklais, įskaitant žodinius prekių ženklus PROTI ir PROTIPLUS, taip pat vaizdinį prekių ženklą PROTI POWER.

22. 2007 m. sausio 16 d. B. Rintisch, siekdamas įrodyti šių ankstesnių prekių ženklų egzistavimą ir galiojimą, pateikė tokius su abiem protesto procedūromis susijusius dokumentus: i) DPMA išduotus registracijos liudijimus ir ii) išrašus iš DPMA internetinio registro. Jis pateikė tik visų prekių ženklų registracijos liudijimų vertimus.

23. 2007 m. sausio 23 d. Protestų skyrius pranešė B. Rintisch protestavimo procesinių veiksmų, susijusių su prekių ženklo PROVITAL registracija, pradžios datą. 2007 m. kovo 13 d. jis pateikė toki patį pranešimą dėl su prekių ženklų PROTIACTIVE susijusių protestavimo procesinių veiksmų. Protestų skyrius aiškiai nurodė, kad B. Rintisch turi pateikti oficialius dokumentus, išverstus į procedūros kalbą, ir taip įrodyti ankstesnių prekių ženklų egzistavimą bei galiojimą. Protestų skyrius jam patarė pateikti prieš daugiau kaip 10 metų įregistruotų prekių ženklų registracijos galiojimo termino pratęsimo liudijimus. Buvo nustatyta, kad per procedūrą, susijusią su prekių ženklu PROVITAL, įrodymai turi būti pateikti iki 2007 m. birželio 4 d., o per procedūrą, susijusią su prekių ženklu PROTIACTIVE, – iki 2007 m. gegužės 26 d. Protestų skyrius įspėjo B. Rintisch, kad, jeigu iki tol atitinkami įrodymai nebus pateikti, jis atmes protestus jų neišnagrinėjęs iš esmės.

24. 2007 m. rugsėjo 19 d. per procedūrą, susijusią su prekių ženklu PROVITAL, ir 2007 m. rugsėjo 24 d. per procedūrą, susijusią su prekių ženklu PROTIACTIVE, Protestų skyrius atmetė protestus remdamasis tuo, kad B. Rintisch per nustatytus terminus neįrodė teisių į ankstesnius prekių ženklus egzistavimo ir galiojimo. Iš registracijos liudijimų buvo matyti, kada ankstesni prekių ženklai jau buvo įregistruoti, tačiau remiantis jais nebuvo galima įrodyti, kad šie ženklai tebegaliojo Protestų skyriaus nustatyto termino pabaigos dieną. Iš tiesų patys savaime šie dokumentai buvo įrodymas, kad ženklų registracijos galiojimo terminas buvo pasibaigęs. Be to, Protestų skyrius konstatavo, kad pagal Įgyvendinimo reglamento 19 taisyklės 4 dalį jis negali atsižvelgti į išrašus iš DPMA internetinio registro kaip į ankstesnių ženklų registracijos galiojimo termino pratęsimo įrodymus, nes nebuvo pateikta jų vertimų į anglų kalbą.

25. 2007 m. spalio 23 d. B. Rintisch pateikė apeliaciją dėl abiejų sprendimų ir paprašė Apeliacinės tarybos atsisakyti įregistruoti prašomus įregistruoti prekių ženklus, remiantis tuo, kad yra galimybė suklaidinti. Su šia apeliacija jis pateikė išrašus iš DPMA internetinio registro bei DPMA pareiškimą kartu su jų vertimais į anglų kalbą ir nurodė, kad ankstesnių prekių ženklų registracijos galiojimo terminai buvo pratęsti iki protesto pateikimo.

26. Apeliacinė taryba atitinkamai 2009 m. sausio 21 d. ir 2009 m. vasario 3 d. atmetė apeliaciją abiejose procedūrose. Ji konstatavo, kad Protestų skyrius pagrįstai atmetė protestą, nes B. Rintisch per nustatytą terminą neįrodė, kad ankstesni prekių ženklai egzistuoja ir galioja. Vien 2007 m. sausio 16 d. pateiktų registracijos liudijimų nepakako norint įrodyti, kad ankstesnių prekių ženklų registracija galiojo protesto pateikimo dieną. Be to, Protestų skyrius teisingai pasielgė, kad neatsižvelgė į išrašus iš DPMA internetinio registro, nes jie nebuvo išversti į anglų kalbą. Galiausiai, nei Protestų skyrius, nei pati Apeliacinė taryba neturėjo diskrecijos atsižvelgti į dokumentus, pateiktus pasibaigus VRDT nustatytam terminui. Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 1 dalyje aiškiai numatyta, kad tokiomis aplinkybėmis protestas turi būti atmestas. Net jeigu Apeliacinė taryba būtų turėjusi tokią diskreciją, ji nebūtų ja pasinaudojusi B. Rintisch naudai: kita šalis nesielgė netinkamai ir niekaip neprisidėjo prie to, kad įrodymai būtų pateikti per vėlai.

Bendrojo Teismo sprendimų santrauka

Sprendimas byloje T-62/09¹¹ (dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas byloje C-120/12 P)

27. Ieškinys dėl 2009 m. gruodžio 15 d. Apeliacinės tarybos sprendimo buvo grindžiamas trimis pagrindais: i) Protestų skyriaus įvykdytu Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, ii) Apeliacinės tarybos įvykdytu Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies pažeidimu ir piktnaudžiavimu įgaliojimais, taip pat iii) Apeliacinės tarybos įvykdytu Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

28. 2011 m. gruodžio 16 d. Bendrasis Teismas atmetė šį ieškinį.

29. Sprendimo 24 punkte Bendrasis Teismas atmetė pirmąjį pagrindą kaip nepriimtina, nes jis nebuvo nukreiptas prieš Apeliacinės tarybos sprendimą.

30. Bendrasis Teismas atmetė antrąjį pagrindą kaip nepagrįstą. Pirmiausia jis sprendimo 27 ir 28 punktuose apibendrino Įgyvendinimo reglamento 19 taisyklės 1–3 dalių nuostatas ir nurodė B. Rintisch įrodymų pateikimo datas.

31. Paskui 29–32 punktuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies nuostatas ir teismų praktiką, pagal kurią i) paprastai šalys gali nurodyti faktines aplinkybes bei pateikti įrodymus ir pasibaigus pagal Reglamentą Nr. 40/94 nustatytam terminui; ii) šalis neturi besąlyginės teisės reikalauti, kad VRDT atsižvelgtų į jos pavėluotai nurodytas faktines aplinkybes bei pateiktus įrodymus, ir iii) procedūros VRDT šalys gali nurodyti faktines aplinkybes ir pateikti įrodymus pasibaigus nustatytiems terminams tik jeigu nėra priešingų nuostatų.

11 — 2011 m. gruodžio 16 d. Sprendimas.

32. Išdėstęs Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 1 dalies ir 50 taisyklės 1 dalies pirmos bei trečios pastraipų nuostatas Bendrasis Teismas toliau nagrinėjo, ar pastaroji yra „priešinga nuostata“, dėl kurios procedūrai Apeliacinėje taryboje negalima taikyti 20 taisyklės 1 dalies:

- „38 Pirmiausia pažymėtina, kad protestas buvo pateiktas 2007 m. kovo 9 d., todėl šioje byloje taikytina [Įgyvendinimo reglamento] redakcija, kuri įsigaliojo reglamentą iš dalies pakeitus pagal <...> Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1041/2005 <...> Pagal to reglamento 7 konstatuojamąją dalį vienas iš to pakeitimo tikslų – iš naujo suformuluoti nuostatas dėl protestavimo procedūros siekiant, be kita ko, aiškiai nurodyti teisinės procedūros trūkumų pasekmes.
- 39 Jeigu būtų pritarta ieškovo nurodytam aiškinimui, ne tik kiltų grėsmė, kad nagrinėjant minėtas nuostatas būtų remiamasi vis tais pačiais argumentais, bet ir būtų labai apribota iš dalies pakeistos [Įgyvendinimo reglamento] 20 taisyklės 1 dalies taikymo sritis.
- 40 Jeigu Apeliacinė taryba, remdamasi diskrecija pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį, vis dėlto galėtų atsižvelgti į ankstesnio prekių ženklo egzistavimo, galiojimo ir apimties įrodymus, į kuriuos pagal [Įgyvendinimo reglamento] 20 taisyklės 1 dalies naują redakciją, taikytiną šioje byloje, Protestų skyrius negali atsižvelgti, jeigu jie pateikti pavėluotai, tam tikrais atvejais tokio pobūdžio trūkumų teisinės pasekmės, aiškiai numatytos Reglamente Nr. 1041/2005, t. y. protesto atmetimas, galėtų būti visiškai neveiksmingos.
- 41 Todėl reikėtų konstatuoti, kad Apeliacinė taryba nesuklydo, kai padarė išvadą, jog šios bylos aplinkybėmis buvo nuostata, pagal kurią negalima atsižvelgti į ieškovo VRDT pavėluotai pateiktus įrodymus, ir kad todėl Apeliacinė taryba neturėjo diskrecijos pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį.“

33. Paskui Bendrasis Teismas išnagrinėjo B. Rintisch argumentą, susijusį su Apeliacinės tarybos teiginiu, kad ji bet kuriuo atveju būtų pasinaudojusi diskrecija ne jo naudai:

- „43 Šiuo klausimu pažymėtina, kad nors Apeliacinė taryba padarė išvadą, jog šios bylos aplinkybėmis bet kuriuo atveju nebuvo galima pasinaudoti Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalyje numatyta diskrecija ieškovo naudai, iš ginčijamo sprendimo 39 punkto aiškiai matyti, kad ši išvada padaryta tik subsidiariai ir atsižvelgiant į tai, kad Sprendimas *CORPO livre*¹² <...>, kuriuo grindžiami Apeliacinės tarybos argumentai, buvo apeliacine tvarka apskūstas Teisingumo Teismui.
- 44 Pažymėtina, kad Nutartyje *K & L Ruppert Stiftung prieš VRDT*¹³ <...> Teisingumo Teismas neginčijo Bendrojo Teismo požiūrio, išdėstyto Sprendime *CORPO livre* <...>. Be to, kadangi, remiantis šio sprendimo 41 punkte padaryta išvada, Apeliacinė taryba neturėjo diskrecijos, numatytos Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalyje, nebūtina nagrinėti ieškovo argumentų, kuriais remdamasis jis prašo pripažinti, kad ginčijamas sprendimas šiuo požiūriu buvo klaidingas atsižvelgiant į Sprendime *VRDT prieš Kaul*¹⁴ <...> numatytas sąlygas.

<...>

- 46 Taigi, Apeliacinė taryba nepažeidė Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies, kai ginčijamame sprendime neatsižvelgė į ieškovo Protestų skyriui pavėluotai pateiktus dokumentus, kuriais jis siekė įrodyti ankstesnių ženklų egzistavimą ir galiojimą.“

12 — 2007 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *K & L Ruppert Stiftung prieš VRDT – Lopes de Almeida Cunha ir kt. (CORPO livre)*, T-86/05, Rink. p. II-4923.

13 — 2009 m. kovo 5 d. Nutartis *K & L Ruppert Stiftung prieš VRDT*, C-90/08 P.

14 — 2007 m. kovo 13 d. Sprendimas C-29/05 P, Rink. p. I-2213.

34. Sprendimo 47 punkte Bendrasis Teismas pripažino argumentą dėl tariamo Apeliacinės tarybos piktnaudžiavimo įgaliojimais nepriimtiniu, nes nebuvo įvykdyti minimalūs ieškinyje išdėstyto argumento priimtinumui reikalavimai, visų pirma Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnyje ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkte (šios nuostatos taikomos intelektinės nuosavybės klausimams pagal minėto reglamento 130 straipsnio 1 dalį ir 132 straipsnio 1 dalį) numatytas reikalavimas nurodyti pagrindus, kuriais remiantis pateiktas argumentas.

35. Sprendimo 62 punkte Bendrasis Teismas kaip nepriimtina taip pat atmetė trečiąjį pagrindą, nes, padaręs išvadą, kad protestą pateikusi šalis tinkamai neįrodė ankstesnių prekių ženklų egzistavimo ir galiojimo, jis negalėjo protesto išnagrinėti iš esmės arba, be kita ko, išanalizuoti, ar yra galimybė supainioti nagrinėjamus ženklus.

Sprendimai bylose T-109/09¹⁵ ir T-152/09¹⁶ (dėl kurių pateikti apeliaciniai skundai atitinkamai bylose C-121/12 P ir C-122/12 P)

36. B. Rintisch ieškiniai dėl Apeliacinės tarybos 2009 m. sausio 21 d. ir 2009 m. vasario 3 d. sprendimų buvo grindžiami tais pačiais trimis teisiniais pagrindais, kuriuos jis nurodė bylose T-62/09.

37. 2011 m. gruodžio 16 d. Bendrasis Teismas šiuos ieškinius atmetė.

38. Bylose T-109/09 ir T-152/09 Bendrasis Teismas atmetė tuos tris pagrindus remdamasis iš esmės tais pačiais argumentais, kuriais rėmėsi, kai atmetė tokius pačius pagrindus sprendime, priimtame bylose T-62/09 (dėl kurio dabar pateiktas apeliacinis skundas bylose C-120/12 P).

Apeliacinių skundų santrauka ir juose išdėstyti reikalavimai

39. Kiekviename apeliaciniame skunde B. Rintisch Teisingumo Teismo prašo panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą ir priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

40. Apeliaciniai skundai grindžiami dviem pagrindais: i) Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies pažeidimu, nes Bendrasis Teismas padarė klaidingą išvadą, kad Apeliacinė taryba neturi diskrecijos, kai sprendžia, ar protestą pateikusi šalis nepateikė su ankstesniais ženklais susijusių įrodymų, ir ii) piktnaudžiavimu įgaliojimais.

Šalių argumentų, susijusių su trimis apeliaciniais skundais, santrauka

Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies pažeidimas

41. B. Rintisch teigia, kad Bendrasis Teismas neteisingai aiškino Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį ir Įgyvendinimo reglamento 50 taisyklės 1 dalį. Bendrasis Teismas padarė klaidingą išvadą, kad Apeliacinė taryba neturi diskrecijos nuspręsti, jog priimdama sprendimą ji gali atsizvelgti į dokumentus, pateiktus pasibaigus Protestų skyriaus nustatytam terminui. Bendrasis Teismas taip pat suklydo, nes nekonstatavo, kad Apeliacinė taryba netinkamai pasinaudojo diskrecija, suteikta pagal 74 straipsnio 2 dalį.

15 — 2011 m. gruodžio 16 d. sprendimas.

16 — 2011 m. gruodžio 16 d. sprendimas.

Ar Apeliacinė taryba turi diskreciją

42. B. Rintisch remiasi Sprendimu *Henkel prieš VRDT – LHS (UK) (KLEENCARE)*, kuriame Bendrasis Teismas konstatavo, jog „iš funkcijų tęstinumo principo galima daryti išvadą, kad, remiantis <...> 74 straipsnio 1 dalies paskutine nuostata, Apeliacinė taryba privalo savo sprendimą pagrįsti visomis faktinėmis aplinkybėmis ir teisės nuostatomis, kurias atitinkama šalis nurodė arba per procedūrą padalinyje, kuris nagrinėjo paraišką pirmojoje instancijoje, arba, tik atsižvelgiant į 74 straipsnio 2 dalį, apeliacijoje“¹⁷. Todėl Apeliacinė taryba turėjo atsižvelgti į dokumentus, Protesto skyriui pateiktus pasibaigus terminui, kaip antai dokumentų, įrodančių prekių ženklų registracijos galiojimo termino pratęsimą, vertimus.

43. Nors B. Rintisch pripažįsta, kad Teisingumo Teismas Sprendime *VRDT prieš Kaul*¹⁸ nurodė, jog 74 straipsnio 2 dalyje numatyta diskrecija suteikiama tik jeigu nenurodyta priešingai, jis teigia, kad pačioje šioje nuostatoje tokia sąlyga nenumatyta. Taip pat nėra jokių kitų nuostatų, dėl kurių Apeliacinė taryba negalėtų pasinaudoti tokia diskrecija. Taigi, panašu, kad jis taip pat ginčija Sprendime *VRDT prieš Kaul* nurodyto principo galiojimą.

44. B. Rintisch teigia, kad nors tiesa, jog 20 taisyklės 1 dalis taikoma protesto procedūrai, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad 50 taisyklės 1 dalis laikoma viršesne už 20 taisyklės 1 dalį, kiek pagal ją suteikiama diskrecija Apeliacinei tarybai. Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad 50 taisyklės 1 dalies trečioje pastraipoje, kuri yra specialioji nuostata, reglamentuojanti apeliacijų nagrinėjimą, aiškiai numatytas 74 straipsnio 2 dalies taikymas. Šiuo požiūriu Bendrasis Teismas neskyrė visiškai naujų faktinių aplinkybių ir „papildomų arba pridėtinių“ faktinių aplinkybių bei įrodymų pavėluoto pateikimo. Bendrasis Teismas taip pat turėjo konstatuoti, kad pagal 74 straipsnio 2 dalį Apeliacinė taryba turėjo atsižvelgti į vertimą, pateiktą pasibaigus nustatytam terminui.

45. VRDT teigia, kad klausimas, kuris kyla iš pirmojo apeliacinio skundo pagrindo, gali būti išspręstas remiantis dviem aplinkybėmis. Pirma, 20 taisyklės 1 dalis turi būti aiškinama atsižvelgiant į jos priėmimo istoriją. Ankstesnėje šios taisyklės redakcijoje *nebuvo* numatytos 19 taisyklės 1 dalyje nurodytų terminų nesilaikymo pasekmės. 20 taisyklės 1 dalyje, iš dalies pakeistoje pagal Reglamentą Nr. 1041/2005, dabar aiškiai numatyta, kad protestas turi būti atmestas kaip nepagrįstas, jeigu protestą reiškianti šalis neįrodė savo ankstesnio prekių ženklo egzistavimo, galiojimo ir apsaugos apimties iki 19 taisyklės 1 dalyje nurodyto termino pabaigos. Antra, 19 taisyklės 3 dalyje aiškiai numatyta, kad įrodymai, kuriais grindžiamas protestas, turi būti pateikti ta kalba, kuria vyksta procesiniai veiksmai, arba turi būti pateiktas vertimas į tą kalbą. Šis principas grindžiamas būtinybe laikytis taisyklės *audi alteram partem* ir užtikrinti šalių procesinį lygiateisiškumą vykstant procedūrai pagal rungimosi principą. Taigi, į įrodymus, gautus iš registravimo liudijimų, galima atsižvelgti tik jeigu jie atitinka 19 taisyklės 3 dalies reikalavimus. Todėl Bendrasis Teismas teisingai konstatavo, kad pagal Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 1 dalį nesuteikiama jokia diskrecija nuspręsti, ar atsižvelgti į įrodymus ir vertimus, pateiktus pasibaigus terminui.

46. Toliau VRDT nagrinėja galimą 20 taisyklės ir 22 taisyklės 2 dalies panašumą. Kalbėdamas apie pastarąją nuostatą ir apie įrodymų pateikimą pasibaigus pagal tą nuostatą VRDT nustatytam terminui, Bendrasis Teismas anksčiau iš pradžių pateiktus įrodymus atskyrė nuo papildomų įrodymų. VRDT manymu, ši teismo praktika susijusi su įrodymų pateikimu vėlesniame protesto procedūros etape. Dėl naudojimo iš tikrųjų įrodymo VRDT pripažįsta, kad gali būti skirtingai aiškinama pateiktų įrodymų kokybė, todėl gali prireikti lankstumo. Tačiau kalbant apie ankstesnių teisių egzistavimo ir galiojimo įrodymą niekada nekils jokių abejonių dėl pateiktų dokumentų pakankamumo. Todėl šiuo atveju taip skirti nereikia.

17 — 2003 m. rugsėjo 23 d. sprendimo (T-308/01, Rink. p. II-3253) 32 punktą.

18 — minėtas 14 išnašoje, 42 punktą.

47. Kitaip nei *Bariatrix* byloje C-120/12 P, *Valfleuri* įstojo į bylas C-121/12 P ir C-122/12 P. Ji mano, kad su šiais apeliaciniais skundais susijusiomis aplinkybėmis VRDT neturi diskrecijos. Jos argumentas grindžiamas Įgyvendinimo reglamento 19 ir 20 taisyklių tekstu ir aplinkybe, kad pagal abi šias nuostatas VRDT negali suteikti protestą pareiškusiai šaliai papildomo laiko įrodyti ankstesnio prekių ženklo egzistavimą, galiojimą ir apsaugos apimtį. Be to, ji teigia, kad B. Rintisch negalėjo remtis teismų praktika, kuri nebuvo susijusi su Įgyvendinimo reglamento, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1041/2005, 19 ir 20 taisyklių taikymu. *Valfleuri* pažymi, kad šiose bylose B. Rintisch turėjo reikalingus rašytinius įrodymus iki VRDT nustatyto termino pabaigos, tačiau jis nenurodė, kodėl jų nepateikė iki 2007 m. spalio mėnesio.

Pasinaudojimas Apeliacinės tarybos diskrecija

48. B. Rintisch teigia, kad Bendrasis Teismas turėjo konstatuoti, jog Apeliacinė taryba neteisingai pareiškė, kad, jeigu ji būtų turėjusi diskreciją pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį, ji būtų pasinaudojusi tokia diskrecija ne jo naudai. Bendrasis Teismas turėjo išnagrinėti šiuo klausimu jo pateiktus argumentus dėl to, kad Apeliacinė taryba neišsiaiškino, ar buvo pagrįsta atsižvelgti į įrodymus, pateiktus pasibaigus terminui, nes, viena vertus, iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad ši medžiaga galėjo būti svarbi protesto procedūros baigčiai, ir, kita vertus, atsižvelgiant į procedūros stadiją, kurioje buvo per vėlai pateikti įrodymai, ir į susijusias aplinkybes, Apeliacinė taryba galėjo į juos atsižvelgti.

49. VRDT teigia, kad šis pagrindas svarbus tik jeigu Teisingumo Teismas padarytų išvadą, jog Apeliacinė taryba turi diskreciją. Bet kuriuo atveju Apeliacinė taryba paaiškino, kaip ji būtų pasinaudojusi tokia diskrecija šios bylos aplinkybėmis.

Piktnaudžiavimas įgaliojimais

50. Atrodo, kad kaip antrąjį apeliacinio skundo pagrindą B. Rintisch nurodo Bendrojo Teismo piktnaudžiavimą įgaliojimais. Tačiau nebuvo pateikta jokių konkrečių argumentų, patvirtinančių šį pagrindą.

51. VRDT nėra įsitikinusi, ar šis pagrindas išliko apeliaciniame skunde. Bet kuriuo atveju jis neargumentuotas, todėl turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

Vertinimas

Apeliacinės tarybos diskrecija ir naudojimasis tokia diskrecija

52. Pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą sudaro dvi dalys. Pirmoji dalis susijusi su tuo, ar Apeliacinė taryba turi diskreciją atsižvelgti į ankstesnių prekių ženklų egzistavimo bei galiojimo įrodymus ir į tokių įrodymų vertimus, pateiktus pasibaigus Protestų skyriaus nustatytam terminui. Antroji dalis susijusi su naudojimusi ta diskrecija, jeigu ji suteikta.

Ar Apeliacinė taryba turi diskreciją

53. Dar vienoje šiandien teikiamoje išvadoje byloje *New Yorker SHK Jeans prieš VRDT*, C-621/11 P, paaiškinau, kad, analizuojant VRDT diskrecijos, susijusias su įrodymų rinkimu per įvairaus pobūdžio procedūras, apimtį, reikia pradėti nuo to, jog VRDT, įskaitant Protestų skyrių ir Apeliacinę tarybą, paprastai turi diskreciją atsižvelgti į įrodymus, pateiktus pasibaigus nustatytam terminui.

54. Apeliacinis skundas byloje *New Yorker SHK Jeans prieš VRDT* buvo susijęs su tuo, ar Protestų skyrius turi diskreciją nuspręsti, ar atsižvelgti į antrąjį įrodymų paketą, pateiktą pasibaigus VRDT nustatytam terminui, siekiant per protesto procedūrą įrodyti naudojimą iš tikrųjų.

55. Šis apeliacinis skundas susijęs su i) ženklų, kuriais remiasi protestą pateikusi šalis, egzistavimo bei galiojimo įrodymais ir ii) tokių įrodymų vertimais. Tokie įrodymai turi būti pateikti siekiant įvykdyti pirminius reikalavimus per protesto procedūrą. Jeigu nėra išlikusio galiojančio ankstesnio ženklo, negali būti kalbos apie protesto pateikimą dėl paraiškos įregistruoti naują prekių ženklą.

56. Remiantis Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalyje numatyta bendrąja taisykle man, kaip ir Bendrajam Teismui¹⁹, atrodo akivaizdu, kad nagrinėjant šį klausimą taip pat reikia pradėti nuo to, jog Apeliacinė taryba turi diskreciją.

57. Ar Reglamente Nr. 40/94 arba Įgyvendinimo reglamente yra numatyta išimčių, taikomų šiems trims nagrinėjamiems apeliaciniais skundams?

58. Nagrinėti šį klausimą pradėsiu nuo įrodymų pateikimo, o apie vertimus kalbėsiu atskirai.

59. Išskyrus 74 straipsnio 2 dalį, Reglamente Nr. 40/94 nėra jokių specialių nuostatų, susijusių su Apeliacinės tarybos diskrecija nuspręsti, ar atsižvelgti į ženklų egzistavimo ir galiojimo įrodymus, pateiktus pasibaigus Protestų skyriaus nustatytam terminui²⁰.

60. Tačiau iš Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 1 dalies aišku, kad tik (ankstesnių) prekių ženklų savininkai gali pareikšti protestą dėl prekių ženklo įregistravimo. Todėl protestą pareiškusi šalis turi pateikti informacijos, susijusios su prekių ženklu, kuriuo remiasi, ir su savo teisėmis į jį. Šių faktinių aplinkybių, t. y. prekių ženklo egzistavimo ir galiojimo, daiktiniai įrodymai gali būti vėliau pateikti Protestų skyriui²¹.

61. Nors daiktinių įrodymų nereikia pateikti kartu su pranešimu apie protestą, informacija apie prekių ženklo egzistavimą ir galiojimą susijusi su protesto priimtinumu. Todėl Protestų skyrius turi ją išanalizuoti prieš pradėdamas nagrinėti protestą iš esmės. Remdamasi būtinybe užtikrinti proceso ekonomiškumą, gerą administravimą ir teisinį saugumą darau išvadą, kad atsižvelgiant į minėtas aplinkybes Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal ją Apeliacinė taryba negali atsižvelgti į įrodymus, iki tol nepateiktus ankstesniuose protesto procedūros etapuose, siekiant patvirtinti aplinkybę, susijusią su protesto priimtinumu, kaip antai (konkrečiai) (ankstesnių) prekių ženklų egzistavimo ir galiojimo įrodymus.

62. Įgyvendinimo reglamento 50 taisyklės 1 dalies trečia pastraipa patvirtina tokią poziciją.

63. 50 taisyklės 1 dalies trečios pastraipos pirmojoje dalyje įtvirtinta bendroji taisyklė, taikytina apeliacijoms dėl Protestų skyriaus sprendimų. Manau, kad ši taisyklė ir visų pirma žodžiai „nagrinėja tik tuos“ reiškia, jog Apeliacinė taryba gali nagrinėti tik faktines aplinkybes ir įrodymus, kurie buvo pateikti per „[Protestų] skyriaus pagal Reglamento nuostatas ir šias taisykles nustatytą ar nurodytą“ terminą. Nors šioje nuostatoje neskiriami ankstesnių prekių ženklų egzistavimo bei galiojimo įrodymai ir kiti įrodymai, šių dviejų rūšių įrodymų pateikimas reglamentuojamas pagal skirtingas Reglamento Nr. 40/94 ir Įgyvendinimo reglamento nuostatas. Pagal Įgyvendinimo reglamento 19 ir 20 taisykles reglamentuojamas ankstesnių prekių ženklų egzistavimo bei galiojimo įrodymų ir pateiktų dokumentų vertimų pateikimas.

19 — Žr. skundžiamo sprendimo byloje T-62/09 30 punktą ir skundžiamų sprendimų byloje T-109/09 bei T-152/09 31 punktus.

20 — Žr. Įgyvendinimo reglamento 15 taisyklę.

21 — Žr. Įgyvendinimo reglamento 19 taisyklę.

64. Todėl, priešingai, nei nurodė B. Rintisch, 50 taisyklės 1 dalies trečios pastraipos pirma dalis nėra „viršesnė už“ 20 taisyklės 1 dalį. Priešingai – joje daroma nuoroda į pastarąją nuostatą ir pagal ją, kalbant apie faktines aplinkybes ir įrodymus, kurie nėra „papildomi arba pridėtiniai faktai bei įrodymai“, Apeliacinė taryba negali nagrinėti faktinių aplinkybių ir įrodymų, pateiktų pasibaigus Protestų skyriaus pagal Reglamentą Nr. 40/94 bei Įgyvendinimo reglamentą nustatytam arba nurodytam terminui. Apeliacinė taryba, kaip ir Protestų skyrius²², neturi diskrecijos nuspręsti, ar atsižvelgti į tokius įrodymus.

65. Antroje dalyje patikslinama sakinio pirmoje dalyje išdėstyta nuostata: ši nuostata taikoma, „[tik jeigu] Taryba laikytusi nuomonės, kad, remiantis <...> 74 straipsnio 2 dalimi“, kurioje numatyta bendroji su diskrecija susijusi nuostata, „reikėtų atsižvelgti ir į papildomus arba pridėtinius faktus bei įrodymus“.

66. Todėl tai, ar Apeliacinė taryba turi tokią diskreciją, priklauso nuo to, ar ankstesnių prekių ženklų egzistavimo ir galiojimo įrodymus galima apibūdinti kaip „papildomus arba pridėtinius“²³. Nors nemanau, kad nagrinėjant šiuos apeliacinius skundus būtina pateikti išsamią šių žodžių apibrėžtį, akivaizdu, jog tam, kad įrodymai būtų taip apibūdinti, anksčiau per tą procesą turi būti pateikta kitų įrodymų.

67. Tokiomis aplinkybėmis, kai pagal Įgyvendinimo reglamentą apibrėžiami i) būtini formalūs reikalavimai, taikomi įrodymams, kad šie būtų priimtini kaip tam tikros faktinės aplinkybės įrodymas, ir ii) tokių įrodymų pateikimo terminas, nemanau, kad protestą pareiškusi šalis gali per nustatytą terminą pateikti netinkamus įrodymus, o vėliau, galbūt tik su apeliacija, prisidengdama „papildomais arba pridėtiniais“ įrodymais, pateikti įrodymus, kurie iš tiesų būtini.

68. Nepaisydama protesto pagrindo protestą pareiškusi šalis *visuomet* privalo pateikti ankstesnių ženklų, kuriais remiasi, egzistavimo, galiojimo ir apsaugos apimties įrodymus. Įgyvendinimo reglamento 19 taisyklės 2 dalyje numatyta: „protestą reiškianti šalis pateikia šiuos įrodymus“. Toliau šios taisyklės 2 dalies a punkto ii papunktyje apibrėžiami rašytiniai įrodymai, kurių reikalaujama, jeigu protestas grindžiamas prekių ženklu, kuris nėra Bendrijos prekių ženklas, t. y. atitinkamas registracijos liudijimas ir tam tikrais atvejais paskutinis pratęsimo liudijimas.

69. Reglamentu Nr. 1041/2005 iš dalies pakeitus 20 taisyklės 1 dalį, joje aiškiai reglamentuojamos pasekmės, kylančios, jeigu protestą reiškianti šalis nepateikia atitinkamo registracijos (ir tam tikrais atvejais pratęsimo) liudijimo iki Protestų skyriaus nustatyto termino pabaigos: „protestas atmetamas kaip nepagrįstas“.

70. Nors tiesa, kad ši frazė panaši į Įgyvendinimo reglamento 22 taisyklės 2 dalyje pateiktą frazę „Taryba atmeta protestą“, vis dėlto manau, kad šios frazės turėtų būti aiškinamos skirtingai.

71. Byloje *New Yorker SHK Jeans prieš VRDT*, C-621/11 P, pateiktoje išvadoje nurodžiau, kad pagal Įgyvendinimo reglamento 22 taisyklės 2 dalies antrą sakinį Protestų skyrius privalo atmesti protestą, jeigu per VRDT nustatytą terminą nepateikiama *jokių* prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymų²⁴. Taip pat nurodžiau, kad Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalyje numatytos bendrosios taisyklės išimties nebegalima taikyti tais atvejais, kai protestą pateikusi šalis, iš kurios reikalaujama įrodyti, jog jos prekių ženklas buvo iš tikrųjų naudojamas, sąžiningai pateikia įtikinamų pirminių tokio naudojimo įrodymų²⁵. Nors 22 taisyklės 3 dalyje nurodyta, ką reikia įrodyti, o 22 taisyklės 4 dalyje išvardyta, kaip

22 – Žr. šios išvados 74 punktą.

23 – 50 taisyklės 1 dalies trečios pastraipos versijos skirtingomis kalbomis nevisiškai sutampa. Pavyzdžiui, versijoje prancūzų kalba kalbama apie „faits et preuves nouveaux ou supplémentaires“, o versijoje olandų kalba – apie „aanvullende feiten en bewijsstukken“.

24 – Žr. šios išvados 53 punkte minėtos mano išvados byloje *New Yorker SHK Jeans prieš VRDT* 57 punktą.

25 – Ten pat 65 punktas; Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalis atitinka Reglamento Nr. 2868/95 76 straipsnio 2 dalį, nagrinėtą minėtoje byloje.

tai galima padaryti, nėra išsamaus būtinų rašytinių įrodymų, kurie privalo būti pateikti, kad būtų įvykdyta pareiga įrodyti naudojimą iš tikrųjų, sąrašo. Atsižvelgiant į aplinkybes, kaip antai ženklo rūšį ir rinką, kurioje jis naudojamas, įrodymų kokybė ir kiekis gali skirtis ir per pagal rungimosi principą vykstančią procedūrą pareiškėjas gali teisėtai ginčyti pateiktų pirminių įrodymų pakankamumą.

72. 20 taisyklės 1 dalies neaiškinu taip pat. 19 taisyklės 2 dalies a punkto ii papunktyje teisės aktu leidėjas iš esmės apibrėžė įrodinėjimo ribą: dėl registruotų prekių ženklų, kurie nėra Bendrijos prekių ženklai, protestą reiškianti šalis privalo pateikti atitinkamo registracijos liudijimo kopiją ir tam tikrais atvejais paskutinio pratęsimo liudijimo kopiją, rodančią, kad prekių ženklo apsaugos terminas yra ilgesnis nei Protestų skyriaus nustatytas terminas, bei visus jo pratęsimo arba lygiaverčius dokumentus, kuriuos išdavė prekių ženklą įregistravusi administracinė institucija.

73. Protestą reiškianti šalis arba pateikia atitinkamą registracijos (ir tam tikrais atvejais pratęsimo) liudijimą, arba ne. Todėl sutinku su VRDT, kad nėra galimybių abejoti įrodymų pakankamumu arba diskutuoti, ar jie yra papildomieji arba pridėtiniai, pridedami prie anksčiau pateiktų įrodymų. Būtinai rašytiniai įrodymai negali būti papildomieji arba pridėtiniai, pridedami prie kitų rašytinių įrodymų (tačiau pastarieji gali būti papildomi arba pridėtiniai prie pirmųjų).

74. Kitaip nei B. Rintisch, nematau pagrindo skirti dokumentus, pateiktus Protestų skyriui pasibaigus terminui, ir dokumentus, pateiktus Apeliacinei tarybai po tos dienos. Kaip suprantu Įgyvendinimo reglamento 19 taisyklės 2 dalies a punkto ii papunktį ir 20 taisyklės 1 punktą, Protestų skyrius neturi diskrecijos atsižvelgti į registracijos liudijimus arba pratęsimo liudijimus, pateiktus pasibaigus nustatytam terminui. Remiantis funkcijų tęstinumo principu ir jeigu nenumatyta priešingai, nėra pagrindo leisti Apeliacinei tarybai atsižvelgti į pavėluotai pateiktus būtinus įrodymus, į kuriuos negali atsižvelgti Protestų skyrius. Tęstinumas reiškia, kad tos pačios taisyklės taikomos nuosekliai²⁶.

75. Manau, kad tokią pačią išvadą reikia padaryti kalbant apie pavėluotą atitinkamų registracijos (ir tam tikrais atvejais pratęsimo) liudijimų vertimų pateikimą.

76. Iš Įgyvendinimo reglamento 19 taisyklės 3 dalies aiškiai matyti, kad 19 taisyklės 2 dalyje nurodyti dokumentai turi būti pateikti arba procedūros kalba, arba kartu turi būti pateiktas jų vertimas. Pagal tą pačią nuostatą vertimas turi būti „pateikiamas per dokumento originalo pateikimui skirtą laiką“. Pagal 19 taisyklės 4 dalį į dokumentus, kurie nepateikiami arba neišverčiami per nustatytą terminą, VRDT „neatsižvelgia“. Atsižvelgdama į šias nedviprasmiškas nuostatas manau, kad Protestų skyrius negali turėti diskrecijos nuspręsti, ar atsižvelgti į 19 taisyklės 2 dalies a punkto ii papunktyje nurodytų dokumentų vertimus, kurie pateikti per vėlai. Tokios diskrecijos negali turėti ir Apeliacinė taryba.

77. Remdamasi šiomis aplinkybėmis manau, kad Bendrasis Teismas teisingai konstatavo, jog Apeliacinė taryba nesuklydo, kai padarė išvadą, kad ji neturi diskrecijos atsižvelgti ankstesnių ženklų egzistavimo ir galiojimo įrodymus, pateiktus pasibaigus Protestų skyriaus nustatytam terminui.

Naudojimas Apeliacinės tarybos diskrecija

78. Jeigu Apeliacinė taryba neturi diskrecijos atsižvelgti į i) įrodymus, kurie nėra nei papildomi, nei pridėtiniai, ir į ii) vertimus, pateiktus pasibaigus Protestų skyriaus nustatytam terminui, negalima nagrinėti, kaip ji galėtų arba turėtų naudotis tokia diskrecija.

26 — Žr. šios išvados 14 išnašoje minėtos mano išvados, pateiktos byloje *VRDT prieš Kaul*, 111 punktą.

79. Todėl sutinku su VRDT, kad šis apeliacinio skundo pagrindas svarbus tik jeigu Teisingumo Teismas nustatytų, jog Bendrasis Teismas klaidingai aiškino Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį, ir padarytų išvadą, kad, kalbant apie šiuose trijuose apeliaciniuose skunduose nurodytus įrodymus bei vertimus, Apeliacinė taryba turi diskreciją nuspręsti, ar atsižvelgti į šiuos dokumentus. Atsižvelgdama į išvadą, kurią padariau dėl šio pagrindo pirmosios dalies, antrosios dalies toliau nenagrinėsiu.

Piktnaudžiavimas įgaliojimais

80. Sutinku su VRDT, kad nepateikta jokių pagrįstų argumentų, patvirtinančių apeliacinio skundo antrąjį pagrindą, todėl jis turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

Bylinėjimosi išlaidos

81. Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal to paties reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. 184 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad Teisingumo Teismas gali nuspręsti, jog pirmojoje instancijoje įstojusi į bylą šalis, kuri dalyvauja procese, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

82. VRDT prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas visose bylose, o *Valfleuri* prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš ieškovo bylose C-121/12 P ir C-122/12 P. Remiantis mano pateikta analize, ieškovas turėtų pralaimėti visas tris bylas.

Išvada

83. Todėl siūlau Teisingumo Teismui:

- atmesti visus apeliacinius skundus,
- įpareigoti B. Rintisch padengti VRDT ir įstojusios į bylas C-121/12 P ir C-122/12 P šalies bylinėjimosi išlaidas.